

Sygn. akt X GC 47/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **14 kwietnia 2014 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący **SSO Lesław Zieliński**

Protokolant **Aleksandra Ciesińska**

po rozpoznaniu w dniu **14 kwietnia 2014 roku** w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa: **G. K. (G. K. (1)) i G. K. (2) (G. K. (2))**

przeciwko: **Przedsiębiorstwu Budownictwa (...) Sp. z o.o. w Ż.**

o zapłatę kwoty 149.640,78 zł

1. zasądza od pozwanej Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) Sp. z o.o. w Ż. na rzecz powodów G. K. (G. K. (1)) i G. K. (2) (G. K. (2)) jako wierzycieli solidarnych kwoty:

a) 52.946,74 (pięćdziesiąt dwa tysiące dziewięćset czterdzieści sześć 74/100) zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1 maja 2013 r. do dnia zapłaty ;

b) 96.694,04 zł (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt cztery 04/100) zł z odsetkami ustawowymi od dnia 6 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 11.100,00 (jedenaście tysięcy sto 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

SSO Lesław Zieliński

Sygn. akt X GC 47/14

UZASADNIENIE

Powodowie G. K. (1) i G. K. (2) wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od pozwanej Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwoty 149.640,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że pozwana jako generalny wykonawca zleciła powodom jako podwykonawcom wykonanie mebli laboratoryjnych dla zadania pn. „Rozbudowa i przebudowa budynku (...) w R.”, którego inwestorem było (...)

(...)w R.. Za wykonanie przedmiotu umowy powodom należne było wynagrodzenie w wysokości 367.294,04 zł.

Powodowie dostarczyli pozwanej i zamontowali meble o wartości 147.600 zł i 96.694,04 zł.

Mimo upływu terminów płatności wskazanych w fakturach VAT

nr (...) z dnia 13 listopada 2012 r. oraz nr (...) z dnia 6 marca 2013 r. pozwana nie uregulowała należności na rzecz powodów. Inwestor w dniach 22 marca 2013 r., 25 marca 2013 r., 9 kwietnia 2013 r. oraz 30 kwietnia 2013 r. zapłacił powodom odpowiednio kwoty 30.000 zł, 10.000 zł, 30.000 zł i 24.653,26 zł. Wobec czego do zapłaty z faktury VAT nr (...) pozostała kwota 52.653,26 zł., natomiast faktura VAT nr (...) pozostała w całości niespłacona.

W dniu 21 listopada 2013 r. wydano w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana w sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana podniosła, że powodowie nie dotrzyмали terminu wykonania przedmiotu umowy, albowiem protokół odbioru wykonanych robót został podpisany dopiero w dniu 6 marca 2013 r., tymczasem termin zakończenia realizacji przedmiotu umowy został określony w umowie na dzień 15 października 2012 r. Powodowie nie wnosili żadnych zastrzeżeń co do sporządzonego protokołu.

Wobec powyższego w oparciu o postanowienie § 8 pkt 1 ppkt 2 umowy pozwana w dniu 23 grudnia 2013 r. wystawiła na rzecz powodów notę księgową nr (...), na podstawie której obciążyła powodów karą umowną w wysokości 424.030,36 zł. Powstałe opóźnienie wyniosło bowiem 142 dni.

W konsekwencji powyższego pozwana zgłosiła zarzut potrącenia wierzytelności powodów z wierzytelnością przysługującą pozwanej z tytułu naliczonej powodom kary umownej.

Powodowie w odpowiedzi na sprzeciw podnieśli, że to pozwana nie przygotowując pomieszczeń do montażu mebli uniemożliwiła powodom terminowe wykonanie umowy. Natomiast protokół odbioru z dnia 6 marca 2013 r. został spisany jednostronnie przez pozwaną bez wiedzy i obecności powodów. O fakcie spisania tegoż protokołu powodowie dowiedzieli się w dniu 10 marca 2014 r. od swojego pełnomocnika procesowego. Stąd bezzasadny jest nie tylko zarzut zwłoki powodów w wykonaniu przedmiotu umowy, ale także zgłoszony w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut potrącenia kary umownej.

W toku rozprawy w dniu 14 kwietnia 2014 r. powodowie zmodyfikowali roszczenie w ten sposób, że ograniczyli żądanie w zakresie odsetek ustawowych naliczanych od dokonanych częściowo po terminie wpłat na poczet faktury nr (...) zrzekając się w tym zakresie roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż. zawarła z inwestorem (...) w R. umowę na wykonanie zadania pn. „Rozbudowa i przebudowa budynku (...) w R.”.

W dniu 6 września 2012 r. pozwana jako generalny wykonawca zleciła powodom G. K. (1) i G. K. (2) wykonanie mebli laboratoryjnych w ramach ww. zadania.

Termin rozpoczęcia realizacji przedmiotu umowy strony określili na dzień 10 września 2012 r., natomiast termin zakończenia na dzień 15 października 2012 r.

Za wykonanie przedmiotu umowy powodom należne było wynagrodzenie w wysokości 367.294,04 zł.

Pozwana zobowiązana była przekazać powodom pomieszczenia przygotowane do montażu mebli w terminie do 3 dni roboczych od daty zgłoszenia przez podwykonawcę gotowości do montażu mebli.

W umowie strony postanowiły, że pozwana jako generalny wykonawca poda termin rozpoczęcia czynności odbiorczych, który nastąpi w terminie 5 dni licząc od daty zgłoszenia przez podwykonawcę gotowości do odbioru. Zakończenie czynności odbioru winno być nastąpić najpóźniej 10 dnia licząc od dnia ich rozpoczęcia.

W czynnościach odbiorów końcowych powinni uczestniczyć przedstawiciele podwykonawcy.

Jeżeli odbiór nie został dokonany w ustalonym terminie z winy generalnego wykonawcy pomimo zgłoszenia gotowości odbioru, to ustalono, że podwykonawca nie pozostaje w zwłoce ze spełnieniem zobowiązania wynikającego z umowy.

W § 8 pkt 1 ppkt 2 umowy strony postanowiły, że podwykonawca zapłaci generalnemu wykonawcy karę umowną za zwłokę w oddaniu określonego w umowie przedmiotu odbioru w wysokości 1% wartości przedmiotu odbioru netto za każdy dzień zwłoki.

(dowód: umowa spółki cywilnej k. 13-14, umowa z dnia 6 września 2012 r. k. 15-21, zeznania świadka J. P. czas nagrania 00:01:56-00:10:10 protokołu z rozprawy z dnia 14 kwietnia 2014 r.)

Powodowie dostarczyli meble w ustalonym w umowie terminie. Jednak ze względu na wykonywane jeszcze przez generalnego wykonawcę roboty, nie we wszystkich pomieszczeniach mogły one być zamontowane. Po zabezpieczeniu zostały zdeponowane w pomieszczeniach nowobudowanego obiektu i montowane po udostępnieniu pomieszczeń przez generalnego wykonawcę.

W piśmie z dnia 29 października 2012 r. powodowie zgłosili pozwanej gotowość do odbioru przedmiotu umowy.

Powyższe pismo pozwana otrzymała tego samego dnia.

(dowód: pismo powodów z dnia 29 października 2012 r. k. 75, zeznania świadka J. P. czas nagrania 00:01:56-00:10:10 protokołu z rozprawy z dnia 14 kwietnia 2014 r.)

W dniu 13 listopada 2012 r. powodowie wystawili na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 147.600 zł z tytułu dostawy i montażu mebli – część II, której termin płatności został wyznaczony na dzień 13 grudnia 2012 r.

Na poczet powyższej faktury inwestor dokonał wpłaty kwoty 30.000 zł w dniu 22 marca 2013 r., 10.000 zł w dniu 25 marca 2013 r., 30.000 zł w dniu 9 kwietnia 2013 r. oraz 24.653,26 zł w dniu 30 kwietnia 2013 r.

W dniu 6 marca 2013 r. powodowie wystawili na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 96.694,04 zł z tytułu dostawy i montażu mebli – część III końcowa, której termin płatności został wyznaczony na dzień 5 kwietnia 2013 r.

(dowód: faktury VAT k. 22, 27, potwierdzenia transakcji k. 23-26)

W dniu 6 marca 2013 r. pozwana dokonała spisania jednostronnego protokołu odbioru wykonanych robót.

(dowód: protokół odbioru k. 52)

Pismami z dnia 1 lutego 2013 r., 21 marca 2013 r. oraz 13 sierpnia 2013 r. powodowie wzywali pozwaną do zapłaty należności wynikających z faktur VAT nr (...).

(dowód: wezwania do zapłaty k. 28-37)

W dniu 23 grudnia 2013 r. pozwana obciążyła powodów kwotą 424.030,46 zł tytułem kary umownej za opóźnienie w realizacji robót zgodnie z § 8 pkt 1 ppkt 2 umowy w wysokości 1% wartości przedmiotu umowy za każdy dzień zwłoki, przyjmując 142 dni zwłoki.

Termin płatności powyższej należności został wyznaczony na 1 dzień od dnia otrzymania noty.

Powodowie odesłali pozwanej powyższą notę bez jej akceptacji i księgowania.

(dowód: nota księgowa nr (...) k. 53, pismo pozwanej z dnia 23 grudnia 2013 r. k. 54, pismo powodów z dnia 2 stycznia 2014 r. k. 78-79)

W piśmie z dnia 12 marca 2014 r. inwestor (...) w R. oświadczył, że w określonym w umowie terminie sukcesywnie odbywała się dostawa i montaż mebli. Mimo, że meble były trudne do wykonania, dostawa odbyła się w ustalonym w umowie terminie. Jednak ze względu na wykonywane jeszcze przez generalnego wykonawcę roboty, nie we wszystkich pomieszczeniach mogły one być zamontowane. Po zabezpieczeniu zostały zdeponowane w pomieszczeniach nowobudowanego obiektu i montowane po udostępnieniu pomieszczeń przez generalnego wykonawcę.

Inwestor oświadczył, że za opóźnienie w montażu kompletu mebli odpowiedzialny był generalny wykonawca.

Inwestor wskazał przy tym, że wykonane meble spełniają jego oczekiwania, są funkcjonalne, estetyczne i wykonane z dobrych materiałów posiadających wszelkie certyfikaty i atesty higieniczne, które inwestor otrzymał.

Nadto, inwestor wskazał, że powodowie informowali go kilkakrotnie o trudnościach z potwierdzeniem odbioru mebli przez generalnego wykonawcę.

(dowód: pismo inwestora k. 76)

W piśmie z dnia 12 marca 2014 r. architekt A. F. oświadczył, że biuro (...) sprawowało nadzór autorski nad realizacją przedmiotowej inwestycji.

Architekt wskazał, że zakres prac został zrealizowany przez powodów zgodnie z projektem wykonawczym, instrukcjami opracowywanymi przez (...) w ramach pełnionego nadzoru autorskiego i biuro architektoniczne nie wносиło zastrzeżeń co do ilości, jakości i montażu wykonanych i zamontowanych mebli.

Jednocześnie architekt oświadczył, że podczas wizyty na budowie w ramach nadzoru autorskiego zaobserwował, że część mebli, niezamontowanych ze względu na nieprzygotowanie pomieszczeń do montażu i trwające jeszcze na budowie prace wykończeniowe, została przez powodów zabezpieczona i złożona w pomieszczeniu wskazanym przez inwestora.

(dowód: pismo architekta A. F. k. 77)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, których wiarygodności i autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron, a także na podstawie zeznań świadka J. P., którym Sąd dał wiarę.

W świetle treści zeznań ww. świadka, a także nieobecności reprezentantów strony pozwanej na terminie rozprawy Sąd oddalił wniosek

o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron jako bezprzedmiotowy.

Sąd zważył, co następuje:

Strony łączyła umowa o dzieło.

Powodowie zobowiązali się bowiem do wykonania na rzecz pozwanej mebli laboratoryjnych, w ramach realizowanego przez pozwaną jako generalnego wykonawcę zadania pn. „Rozbudowa i przebudowa budynku (...) w R.”.

Pozwana nie kwestionowała, iż powodowie wykonali przedmiot umowy.

Pozwana nie wносиła również zastrzeżeń w zakresie jakości wykonanych przez powodów mebli, jak również wysokości należnego powodom z tego tytułu wynagrodzenia.

Pozwana podniosła natomiast, że powodowie wykonali przedmiot umowy po terminie, w konsekwencji czego pozwana w dniu 23 grudnia 2013 r. obciążyła powodów kwotą 424.030,46 zł tytułem kary umownej za opóźnienie w realizacji robót, którą następnie przedstawiła do potrącenia z dochodzonego przez powodów wynagrodzenia.

Odnośnie do powyższego Sąd zważył, że termin rozpoczęcia realizacji przedmiotu umowy strony określiły na dzień 10 września 2012 r., natomiast termin zakończenia na dzień 15 października 2012 r.

Niespornym między stronami było, iż powodowie nie wykonali przedmiotu umowy w powyżej wskazanym terminie.

Sąd miał jednakże na uwadze, że powodowie podnosili, iż nie wykonanie przedmiotu umowy w terminie w zakresie montażu wykonanych mebli nastąpiło z przyczyn leżących po stronie pozwanej, a mianowicie wynikało z faktu, iż pozwana nie przygotowała pomieszczeń do montażu mebli z uwagi na trwające na budowie prace wykończeniowe.

Stanowisko powodów miało swoje odzwierciedlenie w treści oświadczenia inwestora (...)

(...) w R., który w piśmie z dnia 12 marca 2014 r. wskazał, że w określonym w umowie terminie sukcesywnie odbywała się dostawa i montaż mebli. Mimo, że meble były trudne do wykonania, dostawa odbyła się w ustalonym w umowie terminie. Jednak ze względu na wykonywane jeszcze przez generalnego wykonawcę roboty, nie we wszystkich pomieszczeniach mogły one być zamontowane. Po zabezpieczeniu zostały zdeponowane w pomieszczeniach nowobudowanego obiektu i montowane po udostępnieniu pomieszczeń przez generalnego wykonawcę.

Dodatkowo, inwestor wskazał, że powodowie informowali go kilkakrotnie o trudnościach z potwierdzeniem odbioru mebli przez generalnego wykonawcę.

Również architekt A. F. oświadczył w piśmie z dnia 12 marca 2014 r., że podczas wizyty na budowie w ramach nadzoru autorskiego zaobserwował, że część mebli, niezamontowanych ze względu na nieprzygotowanie pomieszczeń do montażu i trwające jeszcze na budowie prace wykończeniowe, została przez powodów zabezpieczona i złożona w pomieszczeniu wskazanym przez inwestora.

Podkreślenia wymaga, że również świadek J. P. zawnioskowany przez stronę pozwaną na okoliczność pozostawiania przez powodów w opóźnieniu w realizacji robót zeznał, że powodowie nie wykonali przedmiotu umowy w terminie z przyczyn leżących po stronie zamawiającego, który dokonywał zmian zakresu robót w trakcie wykonywania umowy, stąd powodowie nie mogli wykonać montażu mebli.

W oparciu o powyższe Sąd uznał, że powodowie wykazali, że dostarczyli zamówione przez pozwaną meble laboratoryjne w terminie, zaś ich montaż nastąpił częściowo po terminie wskazanym w umowie z uwagi na nieprzygotowanie pomieszczeń przez zamawiającego, w których meble te miały zostać zamontowane, tj. z przyczyn niezależnych od powodów.

Dodatkowo Sąd zważył, że powodowie w piśmie z dnia 29 października 2012 r. zgłosili pozwanej gotowość do odbioru przedmiotu umowy.

Tymczasem zgodnie z treścią umowy pozwana jako generalny wykonawca była zobowiązana do podania terminu rozpoczęcia czynności odbiorczych, który miał nastąpić w terminie 5 dni licząc od daty zgłoszenia przez podwykonawcę gotowości do odbioru. Zakończenie czynności odbioru winno być nastąpić najpóźniej 10 dnia licząc od dnia ich rozpoczęcia.

W umowie ustalono, że jeżeli odbiór nie został dokonany w wyżej wskazanym terminie z winy generalnego wykonawcy pomimo zgłoszenia gotowości odbioru, to podwykonawca nie pozostaje w zwłoce ze spełnieniem zobowiązania wynikającego z umowy.

Skoro zaś pozwana, mimo zgłoszenia przez powodów gotowości do odbioru w dniu 29 października 2012 r., dokonała jednostronnego odbioru dopiero w dniu 6 marca 2013 r., to uznać należało, stosownie do treści umowy, iż powodowie nie pozostawali w zwłoce ze spełnieniem zobowiązania.

W świetle całokształtu powyższego Sąd uznał, że pozwana nie miała podstaw by obciążyć powodów karą umowną za opóźnienie w realizacji robót, stąd też złożone przez pozwaną oświadczenie o potrąceniu kary umownej z należnego powodom wynagrodzenia uznać należało za bezpodstawne z braku przesłanek z art. 483 § 1 kc i art. 484 § 1 kc w zw. z art. 498 kc.

W konsekwencji powyższego Sąd na mocy art. 627 kc zasądził od pozwanej na rzecz powodów, jako wierzycieli solidarnych, kwotę 52.946,74 zł (należność pozostałą do zapłaty z faktury VAT nr (...)) oraz kwotę 96.694,04 zł (należność z faktury VAT nr (...)).

O odsetkach orzeczono po myśli art. 481 § 1 kc zasądzając je w stosunku do kwoty 96.694,04 zł od dnia następnego po upływie terminu płatności wskazanego w fakturze VAT nr (...), zaś w stosunku do kwoty 52.946,74 zł od dnia następnego po dniu, w którym inwestor dokonał na rzecz powodów ostatniej częściowej spłaty z tytułu faktury VAT nr (...).

W punkcie drugim wyroku Sąd, po myśli art. 203 § 1 kpc w zw. z art. 355 § 1 kpc, umorzył postępowanie w zakresie żądanych przez powodów odsetek od dokonanych po terminie częściowych wpłat na poczet należności wynikającej ze spornej faktury VAT nr (...).

Powyższe stanowiło konsekwencję ograniczenia przez powodów żądania pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w toku rozprawy w dniu 14 kwietnia 2014 r.

O kosztach orzeczono po myśli art. 100 kpc, obciążając pozwaną obowiązkiem zwrotu całości poniesionych przez powodów kosztów procesu, uznając, że powodowie ulegli tylko w nieznacznej części swego żądania.

Na koszty poniesione przez powodów złożyła się opłata stosunkowa od pozwu w kwocie 7.483 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600 zł, stosownie do § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powodów, jako wierzycieli solidarnych, kwotę 11.100 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Lesław Zieliński